

## (Nincsenek hódító céljaink.)

Mi nagyon jól tudjuk azt, hogy Magyarország soha támadó hadjáratra kedvet nem érzett. Az utolsó támadó hadjárat akkor volt, amikor Mátyás király Sabac visszafoglalásáért viselt háborút. Hiszen miért is támadtunk volna, miért viseltünk volna támadó hadjáratot? Hiszen látjuk, elfoglaltunk orosz földet, nem kell belőle, elfoglaltunk román földet, azzal is jóllaktunk, ugyszintén nem vágyunk Szerbiára sem, hanem igenis vágyunk arra, hogy legyenek becsületes, békés szomszédaink. Azt mondják talán, hogy Istent boldogult Ferencz József királyunk akarta a háborút. Ő róla meg fogja írni a krónika, hogy a világ legbékésebb érzelű uralkodója volt és hogy ő épenséggel nem vágyott háborúra. De igenis bátran mondhatom, hogy ellenségeink csak arra vártak, csak azt lesték, hogy ő lehunyja szemeit, hogy ránk rontsanak. Ezt tudja mindenki. Az antantsajtó azt kürtölte világgá, hogy a háborút mi idéztük elő és azt mi akartuk. Az antantsajtó egy nagy hazug hadjáratot indított ellenünk, hogy úgy állítson bennünket oda, mint a háboru uszítóit. Gróf Károlyi Mihály, mikor hazajött, első dolga volt, hogy a háborúért bennünket tegyen felelőssé, hogy bennünket uszítóknak mondjon. Ha volt Magyarországon józanészű magyar ember, aki nem a békét akarta volna látni, azt én szerettem volna látni. Hányszor történt meg, hogy gróf Tisza István a képviselőházban békés nyilatkozatot tett, de becsületes nyilatkozatot, egyeneset és nem mesterkedőt. Az első hivatalos békenyilatkozatot 1916. decemberében tette, amelyről mindenki tudja, hogy őszinte volt.

— Mi mindig a németekkel együtt dolgoztunk, a németekkel együtt hatoltunk Szerbiába, a németekkel együtt törtük át Goriciét, a németek voltak igaz hű társaink. Én megmondhatnám önöknek, szabolcsi ember vagyok, hogy mit éreztek ott az emberek a németek jövetelkor. Mikor a falvakban csak néhány ember volt már, amikor onnan mádnem mindenki elköltözött, ha egy német katonát láttak megjelenni, az embereknek ragyogott a szemük a boldogságtól, az örömtől és a megnyugvástól, így tárták a németek elé a bizalmukat.

Voltaképen mit csinálna gróf Károlyi Mihály, ha azt mondanák neki, hogy „itt a béke, kösse meg.” Bizonyára hamut hintene a fejére és elmenne bocsánatot kérni, hogy mi görömbök voltunk, amikor betörtük a fejét annak, aki bántani akart bennünket, hogy bementünk Romániába és bementünk Ivangorodba. A mi célunkat vele megértetni nem vagyunk képesek, nem vagyunk képesek a mi politikánkat bekapcsolni a német politikába és ez a pont, ahol találkozni kell és ahol találkozni fogunk.

## (Mi a demokrácia.)

Ez a párt az, amely el tud jönni Szeged népéhez és itt egy olyan beszédet mondani, amely immár mindenki előtt ismeretes. Én azt hiszem, demokráciának lenni annyit jelent, mint a nép megpecsülése, ennek azonban első feltétele az, hogy igazat mondjanak. De amit itt Szegeden mondtak, az nem volt a meggyőződésük és legkisebb mértékben sem hasonlít az igazsághoz.

## (Pálffy Józsefet küldjék a parlamentbe)

Azzai fejezni be beszédemet, küldjék fel nekünk ezt a Pálffy Józsefet. Ma láttam először, de megkérdeztem, mielőtt ide bejöttem, hogy kicsoda, azt jelenték rá, hogy az árvák atyja. Olyan ember legyen ott és kell ott, aki az özvegyek és árvák sorsát szívén viseli. Szerezzék meg neki azt a jutalmat, hogy adják meg neki polgártársainak bizalmát, hogy ott küzdhesen annak a Tisza István vezetésével, akit igazán megismerni csak akkor lehet, ha vele együtt dolgozik és amikor mellette fog állni. Küldjék fel nekünk Pálffy Józsefet büszkeséggel, szeretettel, mi barátként fogjuk őt üdvözölni.

## (A többi felszólalás.)

Vadász Lipót nagyhatású, tartalomban mély és meggyőző, formában színes és elragadó beszéde után a cigányzenekar a Himnuszot játszotta, amit a jelenlevők állva, hallgattak végig. Ezután Pekár Gyula országgyűlési képviselő szólalt fel, aki a többiek között a következőket mondta:

— Én azzal kezdeném, amivel Vadász barátom, amikor azt mondta, hogy bajos itt ujat mondani. Egy dolog foglalkoztat bennünket. A legfontosabb, hogy itt győzzünk. Ilyen nagy percekben a múlt, jelen és jövő sugárzik. Az én szemem is önkéntelenül arra a krónikásra tekint, aki 100 vagy 200 év múlva fogja megírni a mai Magyarország történetét. Sose volt még olyan idő, amikor az egész világ háboruban volt, de lesz olyan őszinte krónikás, aki megírja, hogy volt egy nemzet, amelyik becsületesen harcolt csak a maga léteért, amelyik oly türelmes volt, hogy még a hazaárulókat sem akasztatta fel. Hogy mit remélhetnek azok, akik le fogják katonáink kezét, nem tudhatni, de látjuk Oroszország példáját. A krónikás megírja majd, hogy a magyar nemzet legnagyobb magyar városa talpra állt és legyűrte ezt az *internacionális társaságot*. (Eljenzés.)

Pál Alfréd: Egy rövid remiszlenciát elevenít fel két hét előtti látogatásából. Megkérdezte, melyik párthoz tartozik az ellenjelölt. Azt mondták, a Károlyi-párthoz. Majd később a Bizony-párthoz, majd, hogy bizonytalan párthoz. És most hallja, hogy mégis a Károlyi-párthoz. Az ő programjuk alapelve a radikálizmus. Mi ez? Vizsgáljuk meg. Egy kísérlettel megtehetjük. Nézzünk Oroszország felé és látjuk, hogy hová vezet a radikálizmus. A hatalmas ellenséges ország darabokra tört. Ez az eredmény aligha biztató. Károlyi pacifizmusa nevetséges. Hát van valaki, aki nem várva várja a békét? De vajjon ez a pacifista mozgalom közelebb hozza-e a békét? Nem. Ez az örökös békenyöszöngés elhitei ellenségeinkkel, hogy kifogyott harci kedvünk, hadianyagunk.

Báró Tallián Béla: Én nem érzem magam vendégnek, sőt félig szegedinek tudom magam. Itt kezdtem tanulmányaimat, itt voltam hullámsírjánál, itt akarok lenni legújabb diadalánál. Szegednek jogosan hangoztatott panasza az volt, hogy a kormányok elhanyagolták. Ezt figyelmükbe kell ajánlanunk az itt lévő vendég uraknak, hogy Szeged a mellőzésekért pótlást kapjon. Amde lehet-e ezt az ellenpárttól remélni? Azt hiszem, nem. Mert nem valószínű, hogy Károlyi és pártja belátható időn belül kormányra jusson. Meg vagyok róla győződve, hogy ha pártunk zászlaja diadaira jut, Szeged jogos igényei is kielégítést nyernek.

A nagyhatású szónoklatok után a nemzeti munkapárt népszerű jelöltje: dr. Pálffy József szólalt fel, akit szüni nem akaró ovációval fogadtak.

## (Pálffy József beszéde.)

— Junius 8-án kifejtett programbeszédem után — mondtotta — amikor a munkapárthoz tartozandóságomról tettem tanubizonyságot, most csak a köszönet és hála szava lehet az enyém, amiért a nemzeti munkapárt illusztris tagait küldte közénk.

— Nagyon félreismeri Szeged polgárságát gróf Károlyi Mihály és a sajtó egy része. Annyira ismert e kerület elvűsége, hogy itt politikai kalandorok sohasem kísérleteztek. Most kalandorok, mezei hadvezetők korteskednek és becsületszóval alkarnak szabad polgárokat politikai meggyőződésük gyakorlásától elvonni. Fájjalja ezt a csalódását, amelyet tisztviselő társainak egy töredékénél tapasztal, akik ingadoznak. Azt mondják, hogy nem szavaznak rá, mert munkapárti. Nem az a fontos, hogy melyik sarkából a képviselőháznak hangzik el a szó a tisztviselő-érdekek

mellett, hanem az, hogy fél életét a tisztviselő érdekek szolgálatában töltötte el. *Tisztviselő-társaira üriti poharát*, akiknek érdekében sohasem szünik meg munkálkodni.

Tonelli Sándor: A nagy politika után néhány remiszlenciát elevenít fel. Tíz év előtt bejárta Bosznia-Hercegovinát. Egy furcsa öltözetű urral találkozott ott a vasuti vendéglőben, akivel nem tudott ugyan beszélni, de jelekből megértették egymást. Később kiderült, hogy ez az ur egy volt montenegrói miniszter és — mint mondotta — kizárólag azért jár ilyen ruhában, mert ez a montenegrói nemzeti viselet és náluk hazafias kötelesség ilyen furcsa ruhában járni. Ez még érthető. De hogy Károlyiék miért járnak-kelek az ő nemzetközi, hazafiatlan elveikben, az érthetetlen.

Károlyiék azzal vádaskodnak, hogy mi idéztük elő a háborút és akadályozzuk a békét. Én a lövészárkokban tanultam meg a békét becsülni és annak vágya kiolthatatlanul él bennem. Az orosz fronton tanultam meg a magyar paraszt földszeretetét ismerni és becsülni. A legnagyobb tűzben egy katona egy marék földet vett fel, amit a srappell szántott és eléje tartva mondotta: Jó föld ez, hadnagy ur. Földhöz kell juttatni a magyar parasztot, de becsületes birtokpolitikával. És ezt akarjuk mi is.

Több felszólalás nem volt. A jelenlevők a záróraig emelkedett, lelkes hangulatban maradtak együtt és azzal a szilárd hittel távoztak, hogy Pálffy József zászlóját biztos diadalra segíti a szegedi polgárság.

## A kereskedők Pálffy József mellett.

A Szegedi Kereskedők Egyesülete helyiségében ma értekezlet volt. Valihora István lelkes hangú felszólalásban ismertette azokat az okokat, amelyek miatt a kereskedőknek Pálffy József mellé kell állni. A jelenlevők egyhangúlag kimondták, hogy szavazatukkal Pálffy Józsefet támogatják és győzelméért résztvesznek az agitációban.

## A Máv irodakezelők és a választás.

Az államvasuti irodakezelők központi elnöke, Darvai Rezső elnöklésével ma ülést tartottak. Ezen az ülésen foglalkoztak az irodakezelők ismeretes ügyével. Azok, akik a kör céljára alapítványokat tettek, név szerint Aczél Géza, Back Bernát, Bokor Adolf, Weiner Miksa és Wimmer Fülöp már a délelőtti folyamán kijelentették, hogy alapítványukat ezidőszert legjobban szeretnék visszavonni, mert azoknak politikai színezetet tulajdonítanak. Az irodakezelők ma értekezletükön erre a következő határozatot hozták:

A Szeged és Vidékének f. hó 20-iki számában „Mi történt az Aranybikában” című cikkekre, valamint a Szegedi Napló és Friss Hírekben megjelent Nyiltterekre reflektálva, a magyar államvasutnak helybeli irodakezelői kara pártpolitikai vonatkozásra való tekintet nélkül mai napon az Európa különtermében együttes értekezletet tartott, mely alkalommal következő határozatot hozta:

Az irodakezelők helyi körletének kérelmére annak támogatására f. évi május havában alapító-tagsági díjak címén a már nyilvánosságra hozott neves urak részéről felajánlott 5000 koronát a mai választási kampányra s az abból származható politikai színezeteknek és nézeteltéréseknek elkerülése céljából sajnálattal bár, de elfogadásra ezidőszert nem találja. Az irodakezelők helyi körlete.

**Garai Tibor**

művész. Réz- és rugyanta bélyegzők gyári áron, nemesi címerek festve, művésziesen ....  
Szeged, Deák Ferenc-u. 28.